

Kyrkan Jesu Uppståndelse Och Liv

BEDRÄGERIER I DEN YTTERSTA TIDEN

RLJ-1407-SE

JOHN S. TORELL

1 SEPTEMBER 2013

DEL 6: DJUPDYKNING I VILLOLÄROR

BRIST PÅ BIBLAR

Som jag har konstaterat i föregående budskap, fanns det inga tryckpressar eller tryckalster år 300 e.Kr. som vi har nu. Man använde istället rullar – varje bok i GT fanns som en stor rulle och detsamma gäller NT. Normalt för varje stadskyrka hade de ett NT och en del rullar av GT. Den vanlige kristne fick lita till läsare och biskopar.

Medan kristendomen fortsatte att spridas i romarriket fanns det allt färre kristna judar som ledare och flera hednakristna som inte var undervisade i israeliternas historia och GT. **Hosea 4:6**

I detta vacuum kom det fram många hednakristna, som Justin Martyren (100-165), som föddes i Judeen av hednaföräldrar. Kyrkofadern Ireneus (130-202) bodde i Lyon, Frankrike, Tertullian (160-220) kom från Kartago, Origenes (182-254) var ifrån Alexandria i Egypten och det fanns hundratals mindre kända andra som framställde all sorts kristen teologi och villoläror, vilka blev en blandning av kristendom, hedendom och Platons läror, etc. som smög sig in i all kristen teologi och lära.

Läran om Gud, hans lagar och skapelsen visas klart fram i GT och behövde inga förbättringar. Apostlarna och andra nedskrivare av NT hade delgivit en klar kunskap av frälsning, dop och andedop vilka levde ett helgat liv och människans öde presenterades av Jesus, Paulus och Johannes.

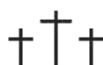
Jesus var medveten om kyrkans tillväxt när han hade lämnat jorden och gav en god order om hur apostlarna skulle sköta tillväxten efter Kristus. **Matt. 28:18-20**

Jesus gav speciella instruktioner till Moses hur han skulle ge israeliterna ett läro-system så de kunde bevara den sanna läran som Gud hade föreskrivit just dem. **5 Mos. 6:3-25**

Den andra generationens ledare efter apostlarnas (ofrivilliga) död kunde inte hålla takten med kyrkans snabba tillväxt. Nya troende kom från olika håll och de påföljande generationerna hade inte tillgång till den bibel vi känner idag. Mycken villolära kom därvid in jämte katolikernas kyrkotraditioner.

ROMARRIKETS NEDGÅNG

På Jesu tid hade den romerska senaten mist det mesta av sin makt och år 284 var den bara symbolisk. Detta försvagade väldet, eftersom det inte förekom lagar om vem som skulle bli härskare. När en sådan dog eller blev avsatt utbröt en maktstrid som satte upp romerska armén inbördes mot varandra. Från Jesu tid tills 337 e.Kr. fanns det 57 kejsare, en del regerade bara ett år.

Befolkningen i Italien blev alltmer förstörda; homosexualitet var vanligt och detta påskyndade rikets fall. För att upprätthålla romarrikets makt, tog man in soldater från omkringliggande provinser, även rena barbarer.

För att dra uppmärksamheten från det svaga Rom påbörjades förföljelser av kristna och många kejsare skötte detta noggrant.

Jesus visste att hans efterföljare inte skulle tas emot väl och talade om för dem vad de skulle göra om de blev tillfångatagna och blev dömda. **Matt. 10:16-39**

Oavsett hur litet många kristna visste om GT och evangelierna, älskade de Jesus och den Helige Ande gav dem mod att stå emot när förföljelsen blev för svår.

Vid slutet av 200-talet började de avfalla, och tusentals bröt ihop av tortyr och gick med på att avsäga sig Kristus samt offrade till någon avgud.

Under kejsaren Decius tvååriga styre (249-251) utbröt en svår förföljelse av kristna, särskilt i Rom. Fabian, biskop i staden dödades år 250. Tusentals kristna avsåg sig sin tro, plågades som de var, föbannade honom och uppsökte ett avgudaaltare och böjde knä och offrade till en demogud.

När Decius styre var över lättade man på förföljelserna och många kristna sökte förlåtelse och bad att få bli med i kyrkan igen.

Detta gynnade kyrkan och biskop Kornelius tyckte att man kunde låta detta ske under sträng övervakning. Novatian var en presbyteriansk teolog som lärde att det inte fanns någon förlåtelse om man av sagt sig Kristus.

För att avgöra denna tvist hölls två synoder (kyrkoråd), ett i Kartago år 251 och det andra i Rom 253, där konsensus blev att om någon förnekar Jesus var det inte oförlåtligt.

De tyckte detsamma som Jesus, menade de, därför att Petrus hade fått förlåtelse när han förnekat honom tre gånger. **Matt. 26:69-75; Joh. 21:15-19**

VILDDJURETS MÄRKE

Jesus varnar oss för en tid när Satan kommer att kräva att alla människor skall dyrka honom och ta ett till honom lojalt märke på vår kropp. Den som tror att det inte blir så, kan ju läsa vidare om romarrikets svåra förföljelser. **Upp. 13:16-18**

Den som tar emot märket, hedning eller kristen, blir inte förlåten för denna synd. Det är ett evigt beslut med eviga konsekvenser och betyder att man kastas i den Brinnande Sjön. *För dessa människor finns det ingen förlåtelse!* **Upp. 14:9-11**

FÖRFÖLJELSEN AVTAR

Ca 260 började förföljelsen av kristna att avta och kyrkan fick fred de kommande 40 åren. Ca 300 hade kristendomen flyttat in hos varje folkgrupp i romarriket och många i regeringen och armén valde att omfamna kristendomen, men kyrkans kvalitet avtog eftersom många av dessa officiellt kristna ej var födda på nytt, utan alltså bara kristna till namnet. Kyrkan blev alltmer världslig och en ström av hedniska traditioner övertogs av kyrkan.

FÖRFÖLJELSEN KOMMER TILLBAKA

Diokletianus blev vald till romersk kejsare år 284, och invigdes i ämbetet 284 e.Kr. Han ville att imperiet skulle återgå till att dyrka gamla gudar men han blev tvungen att gå varsamt fram. År 303 (fortfarande e.Kr.) började han rensa armén och det kejsarliga palatset från kristna. *(Obama använder samma regelbok när han väljer bort kristna från armén i USA med offentlig början år 2013.)*

När han tyckte att han hade kontroll över militären, började förföljelsen, och kristna hem blev förstörda, kristen litteratur beslagtogs, präster blev arresterade och tvingades offra till hedniska avgudar eller – möta tortyr. År 304 begärde regeringen att alla kristna skulle offra till avgudarna eller dö. *(Hitler, som hatade kristna och var en föregångare till Antikrist begärde att de kristna skulle dyrka honom).*

Satans särskilda avdelning för förföljelse jublade när tiotusentals sändes i döden och många andra avsåde sig sin tro för att rädda sina liv.

SATANS VÅLDSAMMA KAMP OM SEGERN

Diokletianus avgick, och tvingade sin medregent, Maximian, att abdikera år 305, och en våldsam strid bröt ut i romarriket då sex adversarier kämpade hårt för att ta över imperiet. En av dem, Konstantius Klorus, dog 306 och den romerska garnisonen York i England hade anspråk på att hans son Konstantin skulle bli den nye kejsaren. Under tiden besegrade krigsherran Maxentius fienden Severus och utropade sig till härskare över Italien och Norra Afrika.

Galerius, Konstantin och Licinius ville att den största delen av kristna människor skulle hålla sig utanför kampen och utfärdade ett dekret år 311 om att kristna skulle få andas och inte längre förföljas. Man förväntade sig att kyrkan och de kristna skulle förhålla sig neutrala när det gällde valet av en ny kejsare. Galierus dog i maj 311 och så var de bara fyra att slåss om makten.

Konstantin och Licinius slog samman sina resurser för att slå ut Maximinus Daia och Maxentius. De kristna tog Konstantins parti. Han beslöt att bedja som de kristna gjorde och bedja dem lämna in en petition till Gud för att Gud skulle ge segern till honom. (Det går inte att lämna in en petition till Gud eftersom den alltid är skriftlig, övers. Anm.) De sökte Gud i bön och ville petitionera Gud om seger. Konstantin och hans styrkor invaderade Italien och på kort tid konfronterade han Maxentius, och i ett stort slag den 28 oktober 312 slog Konstantins arméer den mötande armén och Maxentius dödades.

År 312 utfärdade Konstantin och Licinius ett edikt (ett påbud) att kristendomen skulle behandlas som en av de många religionerna i romarriket och att alla kristna fick dyrka Gud. Egendomar som förut beslagtogs återlämnades till de kristna.

Licinius sändes iväg med en armé till de östra delarna av romarriket för att kunna övervinna Maximinus Daia, som häftigt förföljde kristna där. Daia besegrades i april år 313.

Vänskapen mellan Konstantin och Licinius upphörde dock snart och de började bekämpa varandra. Licinius gick på tvärs mot det kristna samfundet eftersom det favoriserade Konstantin och påbörjade en hänsynslös förföljelse av kristna i de provinser som stod under hans kontroll. År 323 besegrade Konstantins väpnade styrkor Licinius och Konstantin utropade sig själv till ny härskare över romarriket.

År 325 kallade Konstantin in till ett rådsmöte i Nicea som låg i provinsen Bitynien i nuvarande Turkiet. Alla resekostnader för biskoparna och prästerna betalades av regeringen. Det var vid detta rådsmöte som Konstantin ble överhuvud för kyrkan och anses därför vara den förste påven, tvärtom vad den katolska kyrkan lär idag.

Djävulen gratulerade sina avdelningar till ett välgjort arbete. Den Helige Ande hade drivits bort från kyrkan, i vilken nu kejsaren utövade sin makt. Från denna tidpunkt sändes kristna ut för att evangelisera, inte för att människorna skulle bli födda på nytt, men för att de skulle absorbera den kristna tron och bli lojala medborgare i det romarrike som hade erövrat deras nationer.

De nästkommande 1200 åren skulle den oheliga katolska kyrkan styra över västvärlden, expandera till Sydamerika, och var de än kom höll de folket i mörker. Den katolska kyrkan gick från att vara befriare från förföljelse till att börja förfölja alla som inte omfattade deras dogmer. Blodet fortsatte att flyta från de som var trogna Kristus.

Jesus sade att vi skulle lära känna varandra genom den frukt vi bär. Matt. 7:13-27

Det är viktigt att du blir frälst av nåd och att du överlåter det till Jesus att fullborda ditt lopp!

Har du ett öra att höra med . . . ?